Hoezo lastenverlichting?

Directiesecretaris Henri Arends van A.R.N. heeft in de praktijk nog niets gemerkt van de voorgenomen administratieve lastenverlichting. Arends: "In tegendeel, het lijkt eerder meer dan minder te worden. Een praktijkvoorbeeld daarvan is de uitvoering van de Wet bibob (Wet Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het Openbaar Bestuur) door de provincie Gelderland. Dit bestuursorgaan heeft alle vuurwerk- en categorie 1 verwerkende afvalbedrijven een zeer uitgebreide vragenlijst voorgelegd. Zolang die functioneel zijn, is daar mee te leven. Maar het antwoord op het merendeel van de vragen weet het bevoegd gezag al lang. Medewerking verlenen aan het invullen van die uitgebreide vragenlijst heeft volgens mij dan ook nauwelijks een toegevoegde waarde. Als je dan vervolgens bij de vraag belandt 'Welke milieuvergunning heeft u?', gaat letterlijk het licht uit. Wie zou dit antwoord beter kunnen geven dan de provincie zelf?"

Voor Arends gaf dat aanleiding om over nut en noodzaak contact op te nemen met de provincie. Zijn kritiek bleek echter aan dovemansoren te zijn gericht. Sterker nog: onvoldoende medewerking zou niet zonder gevolgen blijven. "Ten lange leste hebben wij toch maar te moeite genomen om al deze vragen te beantwoorden. Vervolgens krijgen wij een schriftelijke reactie van de provincie waarin wij hartelijk worden bedankt voor het invullen van de vragenlijst. 'So far, so good', zou men kunnen zeggen. Maar dan volgt de ontgoocheling. Samengevat komt het vervolg van de reactie erop neer dat de verstrekte informatie terzijde wordt gelegd, omdat er momenteel geen vergunningaanvraag van uw bedrijf lopende is. Hoezo lastenverlichting?

Niet het enige voorbeeld

Ook op de in 2007 herziene EVOA heeft Arends de nodige kritiek. Daarin wordt nu onderscheid gemaakt tussen voorlopige verwerking en nuttige toepassing. "Als een sorteerbedrijf afval exporteert naar een sorteerplant in het buitenland, moet hij nu ook informatie verstrekken wat er met deze afvalstroom vervolgens gebeurt. Voor de ontvangende sorteerplant is dat wellicht nog in kaart te brengen, maar wat als dit bedrijf op zijn beurt deelstromen naar andere verwerkende bedrijven distribueert? De directiesecretaris illustreert dit voorbeeld met ingezamelde kunststoffen, die nog nauwelijks in ons land zijn te verwerken. Arends: "Wij moeten daarvan exact aangeven om welke kunststoffen het gaat, hoe de procentuele verdeling is en wat het sorteerrendement zal zijn. Vervolgens moeten wij ook inzicht geven in omvang, samenstelling en sorteerrendement van de componenten die worden doorgestuurd. Ga er maar aan staan!"
Volgens Arends lijkt de vicieuze cirkel moeilijk te doorbreken. "SenterNovem toont enerzijds begrip, maar tegelijkertijd ervaar je dat de stellingen al snel worden betrokken. Van lastenverlichting kan ik dan ook absoluut niet spreken," merkt Arends tenslotte nog op.